

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal nøjagtig Oplysning herom søges tilvejebragt, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Ophold træffes. For saa vidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disses Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinær til Stedet, gaar Ansvaret fra Dyrslægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dikens ondartede Lungesygge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrslægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af nogen Sygdom, som efter § 2 er undergIVEN eller kan blive inddraget under det offentlige særlige Forsorg, kunne af Indenrigsministeren paahydes dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar saadant skønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrslægens Erklæring er befængt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at frygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærphysikus eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning paa Grund af Mistanke om Snive bleven affpærret, kan Ejeren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Affspærringens Ophør eller Nedslagning af det mistænkte Dyr. Det offentlige er i saa Fald berettiget til at underkaste Dyret en Malleinprøve; omkommer Dyret som Følge af Prøven, er Ejeren berettiget til Erstatning, som om Nedslagning havde fundet Sted.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Ejeren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en eksamineret Dyrslæge til at være til Stede ved Obduktionen og deltage i Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyrslægerne, afgøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taksere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{2}$ af den nævnte Sum.

Saafremt Ejeren selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Taksation og Nedslagning udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen paa Landet af Amtspartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de